

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117218518
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117218518.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci veci starostlivosti súdu o maloletého Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky v konaní zastúpeného opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Prešov, pochádzajúceho z matky Ing. T. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. C. XXX, zastúpená JUDr. Vincentom Lechmanom, advokátom, Popradská 80, Košice a otca P. Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, E. v konaní o udelenie súhlasu k zmene mena, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 30P/189/2017-33 zo dňa 22.11.2017 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie udelil namiesto otca P. Z. E., nar. XX.XX.XXXX matke P. T. E., rod. V., nar. XX.XX.XXXX súhlas k podaniu žiadosti o zmenu mena maloletého Z. E., nar. XX.XX.XXXX na meno Z. E., nar. XX.XX.XXXX. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 36 ods.1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine. Súd prvej inštancie konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania udelil matke súhlas namiesto otca na podanie žiadosti na zmenu mena maloletého Z. E. na meno Z.. Je zrejmé, že rodičia maloletého dieťaťa sa nevedia zhodnúť na mene pre maloletého syna. Matka uvádzala, že už počas tehotenstva bola stotožnená s menom Z. pre syna. Manžel s týmto menom nesúhlasil. Momentálne po rozvoze rodičov žije matka s maloletými deťmi u svojich rodičov, otec maloletých s nimi nežije v spoločnej domácnosti. Maloletý je vo veku 2,5 roka, podľa vyjadrenia matky reaguje len na oslovenie menom Z., kde ho takto začala volať potom, čo s deťmi odišla zo spoločnej domácnosti s manželom. Matka v konaní predložila dôkazy o tom, že maloletého syna aj v škôlke oslovujú menom Z.. Súd v tomto konaní vyhovel návrhu matky, pretože napriek odlišným názorom rodičov maloletého na to, aké má mať maloletý meno, bolo objektívne preukázané, že maloletého nielen najbližšia rodina zo strany matky volá menom Z., ale takto ho oslovujú aj v škôlke, ktorú navštevuje. Maloletý je na toto meno zvyknutý, pričom to nie je meno hanlivé, ani cudzojazyčné, ktoré by maloletému v jeho budúcom živote spôsobovalo problémy. Vzhľadom k týmto objektívne preukázaným skutočnostiam, je podľa názoru súdu v prospech maloletého dieťaťa zmena jeho mena na meno Z., keďže toto meno považuje maloletý za svoje meno, je s ním stotožnený a nebolo by v jeho záujme, aby si vo veku 2,5 roka musel zvykať na nové meno.

3. Výrok o trovách konania odôvodnil v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

4. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie otec maloletého. Namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym zisteniam a nesprávne právne posúdil vec. Meno maloletého bolo určené spoločnou dohodou v zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 300/1993 Z.z. o mene a priezvisku v zmysle neskorších platných právnych predpisov, pričom nie je pravdou, že by s tým matka dieťaťa nesúhlasila. Túto skutočnosť potvrdzuje aj fakt, že bývalá manželka zmenila oslovanie Matka a začala riešiť zmenu jeho mena až po jej odchode zo spoločnej domácnosti v januári 2016, kedy mal Z. takmer 1 rok. Do tohto obdobia ho otec, matka, ako aj najbližšia rodina spoločne volali Z.. Vyjadrenie bývalej manželky uvedené v rozhodnutí o zmene mena, že starší syn Z. ho volal bábo pretože sa obaja tešili, že bude mať po narodení meno Z., nie Z. otec uviedol, že starší syn Z. mal v období narodenia Z. iba 18 mesiacov, tešil sa že bude mať súrodencu a rozdiel medzi jeho pomenovaním menom Z., Z., alebo akýmkoľvek iným pomenovaním nebol schopný vzhľadom na svoj vek a svoju rozumovú vyspelosť vôbec pochopiť a už vôbec nie je ani možné, aby Z. v tomto veku s menom Z. nesúhlasil, pretože sa k tejto otázke ani nebol schopný vyjadriť. V zmysle rozhodnutia o zmene mena sa bývalá manželka rozhodla volať Z. Z. až po tom, ako opustila spoločnú domácnosť v C.. Skutočnosť, že bola počas tehotenstva stotožnená s menom Z. tak, ako to uvádza v listinách nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa na zmenu mena dieťaťa. Otec uviedol, že dieťa reaguje aj na meno Z., ak ho tak oslovuje. Matka nerešpektuje meno dieťaťa uvedené v rodnom liste. Ako otec Z. nikdy nedal súhlas na zmenu jeho mena. Nesúhlasí s tým, aby syn sa volal Z. a v prípade, ak by s tým súhlasil, udelil by súhlas jeho matke so zmenou mena a v prípade rozhodnutia súdu o udelení súhlasu so zmenou by nepodával proti takémuto rozhodnutiu odvolanie. K návrhu matky na nahradenie súhlasu otca s podaním žiadosti o zmenu mena maloletého dieťaťa nebol súdom vyzvaný, aby sa vyjadril, ani mu súdom nebolo oznámené, v akej lehote sa má vyjadriť. Súd mu doručil výlučne návrh matky, vrátane príloh, potvrdenie súdu o prijatí návrhu, uznesenie o ustanovení opatrovníka, predvolanie na pojednávanie a poučenie o procesných právach a povinnostiach účastníkov konania - tlačivo. Akékoľvek tvrdenia matky o tom, že sa jej otec, alebo starý otec vyhrážali tým, že ak nebude súhlasiť s menom Z., že ju otec opustí alebo vyhodí sa nezakladajú na pravde, ide o účelové tvrdenia v súdnom konaní ničím nepodložené. Vyjadrenia matky o tom, že ju otec vyhodil zo spoločnej domácnosti sa rovnako nezakladajú na pravde. Matka po nezhodách, ktoré boli medzi manželmi bez vedomia otca opustila spoločnú domácnosť spolu s deťmi. Spoločná domácnosť bola v C., kde spoločne s deťmi žili a matka sa odsťahovala do N. C. (430 km). Otec naďalej ostal bývať v C., pretože tam pracoval. Po odchode matky nasledoval rozvod a úprava rodičovských práv a povinností na čas po rozvode rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 11P/102/2016 zo dňa 07.03.2017. Po právoplatnosti rozsudku dňa 07.04.2017 aj napriek rozdielnym pobytom rešpektuje otec rozsudok a s deťmi sa v jeho zmysle stretáva každú tretiu sobotu v mesiaci za prítomnosti ich matky. Stretnutia s deťmi prebiehajú vždy tak, že matka určí presný čas a miesto stretnutia. Stretnutia trvajú podľa uváženia matky a jej rozhodnutia. Preto nie je pravdou, že otec navštevuje deti podľa toho ako má čas, ako sa mu chce, ale navštevuje deti podľa toho, ako mu bolo rozsudkom určené a doba stretnutia s nimi je vždy závislá na rozhodnutí matky, ktorú otec rešpektuje. Pokiaľ otec požiadava o zmenu stretnutia s deťmi, 1 x mu matka vyhovel, v ostatných prípadoch mu oznámila, aby rešpektoval rozhodnutie súdu. Vzhľadom na to, že Z. má už X roky a Z. necelé 3 roky, pri stretávaní sa s nimi spolu s ich matkou rešpektuje otec ich potreby a návyky týkajúce sa ich stravovania, spánku a denných zvyklostí a k tomu prispôsobuje po dohode s ich matkou aj trvanie stretnutí tak, aby to bolo v záujme detí. Počas stretnutí sa s Z. hrajú, držia sa za ruky, smejú a ešte nikdy k dnešnému dňu počas stretnutí sa nestalo, aby Z. plakal alebo sa stretnutie neuskutočnilo z toho dôvodu, že Z. s otcom nechce byť. Keďže Z. nevie ešte rozprávať, nie je schopný ani odpovedať na otázku ako berie otca a už vôbec nevie pochopiť význam tejto veci. Je to len tvrdenie matky, aby Z. vnímal otca ako cudzieho človeka, aby sa tak stalo postupom času, čo však otec nedopustí. Z. reaguje na svoje meno, reaguje aj na to, ak ho otec volá drobček. Pre otca je nepochopiteľné, že sa matka bez jeho súhlasu rozhodla, že v Cirkevnej materskej škole sv. C., E. 9, E., ktorú Z. navštevuje, aby ho oslovovali menom Z.. Vyjadrenie materskej školy o tom, že spolužiaci Z. volajú menom Z. bolo vydané 2 mesiace po jeho nástupe do tejto materskej školy, čiže oslovanie Z. menom Z. zamestnancami a spolužiakmi v tom čase trvalo iba dva mesiace. Z vyjadrenia materskej školy jednoznačne vyplýva, že matka autoritatívne rozhoduje aj o otázkach, ktoré majú byť vecou dohody rodičov, pričom o nich rozhoduje výlučne ona a vôbec nerešpektuje zákon a meno dieťaťa uvedené v rodnom liste. Rozhodnutie o zaradení dieťaťa na adaptačný pobyt vydané materskou školou, na ktorom je uvedené meno Z. E. je nielenže v rozpore so zákonom, ale aj v rozpore s dobrými mravmi. Materská škola nerešpektuje všeobecne záväzné právne predpisy, ako ani Dohovor o právach dieťaťa, podľa ktorého je právom dieťaťa mať meno, ktoré je do dnešného dňa v zmysle rodného listu Z.. Z fotodokumentácie z materskej školy, ktorá sa nachádzala na skrinke a na nástenke materskej školy,

kde je na výkresoch uvedené meno Z. nie je zrejmé kto na výkresy meno Z. napísal, či matka, učiteľka alebo akákoľvek iná osoba a či neboli napísané napríklad dodatočne. Deti, ktoré navštevujú materskú školu v tomto veku nevedia ešte ani písať ani čítať, a preto meno napísané na týchto obrázkoch pre nich nie je podstatné, keďže si ho nevedia prečítať a potom ním svojho spolužiaka oslovovať. Meno si Z. nenapísal sám, pretože ešte nevie ani písať ani hovoriť. Z. bude počas svojho života meniť škôlky, školy, krúžky, kolektív, ako aj spolužiakov, a preto nie je možné použiť túto argumentáciu, že k zmene mena by malo dôjsť z dôvodu, že ostatné deti a učitelia v materskej škole oslovujú Z. Z.. Matka uvádza, že má s maloletým problém na úradoch, pričom neuvádza na akých úradoch a o aký konkrétny problém ide. Je pravda, že rodičia otca nevideli deti približne od januára 2016. Je to však z dôvodu vyjadrenia matky, ktorá rodičom otca povedala, že už nikdy neuvidia svoje vnúčatá a želá si, aby rešpektovali jej rozhodnutie. Do dňa pojednávania nemal otec vedomosť, že matka má záujem deti pokrstiť. Otec zároveň poukázal na to, že opatrovník určený maloletému v konaní neodporúča zmenu mena, ale ponecháva to na rozhodnutí súdu, pričom aby sa dieťa k zmene svojho mena vyjadrilo, ak bude staršie vzhľadom na to, že Z. je maloleté dieťa, ktoré má 2,5 roka a nie je vzhľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť ešte schopné vyjadriť svoj názor. Konajúci súd v zmysle dlhodobej judikatúry nezistil ani jeden z relevantných dôvodov pre udelenie súhlasu súdu na zmenu mena dieťaťa a napriek tomu návrhu matky dieťaťa vyhovel. Rozhodnutie odôvodnil iba konštatovaním, že nie je v záujme dieťaťa, aby si vo veku 2,5 roka muselo zvykať na nové meno. Matka maloletého po narodení oslovovala maloletého menom Z., až po rozchode rodičov začala ho oslovovať iným menom, čo trvá už niekoľko mesiacov. V prípade, ak nechce oslovovať dieťa menom Z., nič jej nebráni, aby malo dieťa v zmysle § 2 Zákona o mene a priezvisku viac mien, navyše však 3 mená, pričom určenie druhého a tretieho mena nie je zmenou mena v zmysle § 2a Zákona o rodine. Preto otec navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil alebo zmenil tak, že neudeľuje súhlas namiesto otca k podaniu žiadosti o zmenu mena mal. Z. E. na Z. E..

5. Odvolací súd na základe tohto podaného odvolania už raz rozhodol rozsudkom č.k. 5CoP/5/2018 - 58 zo dňa 27. 03. 2018 tak, že zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že návrh matky o udelenie súhlasu v zmene mena maloletého Z. E., nar.XX. XX. XXXX na Z. E. zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Proti tomuto rozsudku podala dovolanie matka maloletého. Namietala formalistický výklad práva odvolacím súdom, ktorý podľa jej názoru je v rozpore s princípmi materiálneho právneho štátu. Zároveň namietala, že odvolací súd jednostranne vyhodnotil odvolanie a vyjadrenie otca ako dôvodné, pričom vôbec neprešetril skutočný stav veci, tak ako to vykonal súd prvej inštancie. Zároveň uviedla, že zmena mena nie je natoľko závažná ako zmena priezviska. Zmenou mena sa vzájomný rodinný vzťah otca a syna založený na priezvisku nenaruší. Zároveň namietala, že odvolací súd v odôvodnení napádaného rozsudku v bode 5. uvádza, že sa matka k odvolaniu nevyjadrila, pričom právny zástupca matky sa k odvolaniu riadne vyjadril dňa 07. 02. 2018, ktoré bolo súdu prvej inštancie riadne doručené do elektronickej schránky v ten istý deň dňa 07. 02. 2018. Preto nie je zrejmé z akého dôvodu odvolací súd na vyjadrenie matky neprihliadol.

7. Na základe dovolania podaného matkou Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 7Cdo/211/2018 - 100 zo dňa 10. 12. 2008 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. marca 2018 sp.zn. 5CoP/5/2018 a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 11.1 uviedol, že zo spisu Okresného súdu Prešov vyplýva, že toto jej podanie - vyjadrenie k odvolaniu otca sa v ňom nenachádza, nie je v spise zažurnalizované a nepochybné, že ho nemal k dispozícii ani Krajský súd v Prešove v čase rozhodovania o odvolaní otca dňa 27.03.2018. Skutočnosť tvrdené dovolateľkou podporené aj ňou predloženými dôkazmi naznačujú, že pokiaľ odvolací súd pri posudzovaní dôvodnosti odvolania otca sa neoboznámil aj s vyjadrením matky k odvolaniu, mohol sa dopustiť takého procesného pochybenia, ktoré mohlo zbaviť dovolateľku prístupu k súdu, teda, aby odvolací súd preskúmal odvolanie aj so zreteľom na jej vyjadrenie k odvolaniu otca. Najvyšší súd preto dospel k záveru, že odvolací súd postupom v odvolacom konaní, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia porušil základné právo matky maloletého na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy, ako aj jej právo na spravodlivé konanie podľa čl. 6 odsl.1 Dohovoru a právo na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm.f/ C.s.p. Na uvedený právny záver nemá vplyv skutočnosť, že odvolací súd nemal k dispozícii elektronicke podanie vyjadrenia k odvolaniu otca, prípadné pochybenie súdu nižšieho stupňa nemôže byť na ťarchu účastníka konania, ktorý sa ochrany svojich práv a oprávnených záujmov domáha spôsobom ustanoveným zákonom.

8. Po vrátení veci odvolaciemu súdu sa tento oboznámil s vyjadrením matky zo dňa 07. 02. 2018, ktoré už následne bol v spise zažurnalizované. Z vyjadrenia matky vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje sa správny, riadne odôvodnený a vychádzajúci zo správne a úplne zisteného skutkového stavu. Odvolanie otca nepovažuje za dôvodné. Odvolanie otca hodnotí ako účelové so snahou čím viac oddialiť proces zmeny mena syna Z. na meno Z.. Matka má za to, že identita osoby sa formuje v rannom veku a pokiaľ sa syn Z. už stotožnil s menom Z., toto je v plnom rozsahu používané v rámci jeho interpersonálnych väzieb a vzťahov, tak nemôže byť v rozpore s jeho záujmom, aby došlo k zmene mena na meno Z. tak, aby to rešpektovalo už založený faktický stav. Matka sa nedomnieva, že zmena mena akýmkoľvek spôsobom bude v rozpore s predmetným článkom Dohovoru, na ktorý otec poukazuje. Zmena mena žiadnym spôsobom synovi neupiera jeho právo na meno a zmena mena prebieha v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nepôjde o nezákonný zásah. Otcom deklarovaná dohoda o mene syna Z. je len formálnym tvrdením a nie je založená na pravdivom opise stavu veci. Meno Z. bolo synovi dané na základe nátlaku otca a svokra. Z. chcel dať synovi meno výlučne otec a svokor, nie matka. Čiže odkaz na ust. § 1 ods.3 (poznámka správne má byť ods.2) Zákona o mene a priezvisku je v tomto smere len formálnym naplnením predstavy otca o tom, že k dohode o mene došlo. Otec zápis mena Z. do rodného listu uskutočnil sám, bez prítomnosti matky. Všetky doklady ohľadom syna vybavoval otec kým matka bola v nemocnici. Ona vzhľadom na tlak otca a svokra z obavy o narodenie zdravého syna rezignovala a podvolila sa. Napriek tomu od nariadenia nebola schopná syna volať menom Z., ktoré jej bolo nanútené. Tvrdenie otca o tom, že syna začala volať Z. až po odchode sa spoločnej domácnosti nie je pravdivé. Trvá na tom, že syna volali bábo a menom Z. ho oslovoval otec výlučne v prítomnosti svojich rodičov. K skutočnosti ako volal syna Z. starší Z. sa otec priamo vyjadriť nevie, keďže od januára 2016 so synmi videl veľmi málo. V podstate otec aj v rámci manželstva bol s nimi pomerne málo, čo opäť bolo prezentované aj v konaní pred Okresným súdom Košice I. sp.zn. 11P/102/2016 o rozvode manželstva. To, že syn Z. volá mladšieho syna Z. je fakt a tento bol v konaní uvedený preto, aby bolo zrejmé, že aj starší syn Z. rešpektuje meno svojho brata ako Z. a takto ho aj vníma. Pred otcom syna Z. menom Z. matka neoslovovala z dôvodu, že sa ho bála, jeho vyhrážok a nátlaku. Skutočne plnohodnotne volala syna Z. až po opustení spoločnej domácnosti. Pokiaľ otec rozporuje, že nebol súdom prvej inštancie vyzvaný na vyjadrenie sa k návrhu na zmenu mena, tak otec mal do pojednávania možnosť tak učiniť a v konaní pred súdom prvej inštancie sa aj obsiahlo vyjadril, pričom žiadnym spôsobom v tom čase nenamietal to, že nebol súdom vyzvaný na vyjadrenie sa k návrhu a nežiadal z toho dôvodu o odročenie nariadeného pojednávania vo veci. K otázke vzťahu otca so synmi Z. a Z., ako aj rodičmi otca ako matka uviedla, že mnohé tvrdenie otca sú účelové, nevychádzajú zo skutočného stavu veci. Otcovi a ani jeho rodičom v styku so synmi nebránila ani nebráni. Otec nerealizuje styk so synmi pravidelne, ale z pohľadu matky sporadicky a mimo určeného rozsahu styku sa so synmi inak nekontaktuje. V odvolaní otec uvádza niekoľko nepravdivých tvrdení. Otec pri rozvode manželstva ústny súhlas so zmenou mena dal a to niekoľkokrát, na základe čoho následne otca prostredníctvom zástupcu požiadala o súhlas matka so zmenou mena. Otec však na základe tohto oficiálneho postupu už skôr deklarováný súhlas so zmenou mena dementoval. Preto matka nemala inú možnosť ako obrátiť sa s návrhom na súd. V týchto súvislostiach otec v rámci svojho odvolania vychádza zo svojich domnienok bez toho, aby poznal skutočný stav veci. Zmenu mena matka navrhuje z dôvodu, že je tu založený faktický stav, keď syn je už s menom Z. stotožnený. Zmena je akceptovaná ako v kruhu najbližšej rodiny v rámci škôlky a iných vzťahov. Z. Z. syna oslovuje na stretnutiach aj otec a tento stav chce matka v záujme syna Z. dať aj do súladu so stavom právnym. Matka nechápe výhrady otca v odvolaní, že neprezentovala na akých úradoch a aké problémy s používaním mena Z. má. V súvislosti s riadnou starostlivosťou o syna prichádza do styku s rôznymi úradnými inštitúciami, kde je pomerne zložitá vysvetľovať rozdiel medzi stavom právnym zapísaným v rodnom liste a stavom faktickým, keď syn reaguje výlučne na meno Z.. Tieto situácie sú nepríjemné nielen pre matku, ale aj pre syna. Tieto situácie znáša aj syn Z., ktorý sa voči oslovovaniu Z. bráni, čo musí následne vysvetľovať aj synovi Z.. Čo sa týka druhého mena, na to by zas matka potrebovala súhlas otca, ktorý by tento oddiaľoval, respektíve poprel úplne. Syn na meno Z. reaguje, považuje ho za svoje a matka má za to, že vysvetľovať mu, že sa bude volať Z. Z. je nepomerne zložitejšie. Preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok potvrdil.

9. Následne matka zaslala súdu ďalšie vyjadrenie vo veci. Uviedla, že synovi Z. bola v októbri diagnostikovaná epilepsia. Stav je stredne ťažký, pričom s ním veľmi často je matka v nemocnici na vyšetreniach. V tomto súvislosti sa stretáva s nepríjemnými situáciami, týkajúcimi sa mena a oslovenia syna Z., čomu pri jeho zdravotnom stave psychicky absolútne nepomáha, keďže potrebuje hlavne pokoj a minimálny stres. So situáciou oboznámila emailom zo dňa 28. 11. 2018 aj otca Z. E.. Otcovi

niekoľkokrát návrhla, aby sa stretli osobne a záležitosti preberali, ale otec ju ignoroval. Informovala ho o prerušení návštevy materskej školy, ako aj o neprijemných situáciách, ktoré nastávajú v nemocniciach a pri vyšetreniach syna Z. v súvislosti s jeho menom a oslovaním. Otca prosila, aby nekladol v tejto veci prekážky a udelil súhlas na zmenu mena. Otec sa napriek prosbám matky na stretnutie nedostavil a ani jej mimosúdnou cestou súhlas so zmenou mená neudelil. O Z. zdravotnom stave sa dozvedela matka dňa 15. 10. 2018, keď jej v dopoludňajších hodinách zavolała Z. učiteľka zo škôlky a oznámila, že Z. v škôlke odpadol. Pre ňu ako matku to bol najhorší čas v živote. Po troch hodinách od prvého odpadnutia odpadol Z. priamo v nemocnici. Od toho času sú pravidelne hospitalizovaní, pričom samotné nastavenie liečby podľa lekárov trvá jeden až tri roky. Z. absolvoval viacero vyšetrení a pri týchto vyšetreniach sa stretávali aj stretávajú s nepochopením, že syna volá Z. a on sám sa s tým menom stotožňuje. Tieto situácie nevyplývajú dobre na matkinu ani Z. psychiku. Otec od času, kedy mu matka oznámila zlý zdravotný stav Z. navštívil ho raz na päť minút v nemocnici v čase prvej hospitalizácie, pričom na súdom určené stretnutia pravidelne nechodí. Na Z. sa otec ešte 2 krát prostredníctvom SMS opýtal, ale odvtedy sa už neozval. V zásade otec riadne súdom určené termíny stretnutí s deťmi neabsolvoval už 4 mesiace. Na Vianoce synom nezavolał, nezaslał synom žiaden darček, neozýva sa im. V prípade, ak sa blíži termín riadneho stretnutia v zmysle súdneho rozhodnutia zašle SMS prečo sa dostaviť nemôže. Na posledné stretnutie sa nedostavil a ani to nijako neoznámil. Okrem platenia vyživovacej povinnosti sa inak o synov nestará. Preto navrhla rozsudok potvrdiť.

10. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec maloletého. Uviedol, že choroba dieťaťa vo všeobecnosti nie je novou skutočnosťou, ktorá má a môže mať vplyv na zmenu mena. Matka zneužíva ochorenie Z. na to, aby si presadila zmenu jeho mena. Nevidí žiadnu logiku v tom ako by ochorenie mohlo byť dôvodom na zmenu mena akéhokoľvek dieťaťa. Matka tvrdí, že sa v nemocniciach na vyšetreniach stretáva s nepriemnými situáciami, týkajúcimi sa mena Z.. Keby matka rešpektovala zákon a s tým súvisiace oficiálne meno dieťaťa, nepriemné situácie by sa nestávali. O tom, že Z. mal epileptický záchvat matka informovala otca až takmer týždeň po tomto záchvate. Okamžite ako mohol v nemocnici ho navštívil. Tu mu matka vysvetlila zdravotný stav dieťaťa. Povedali jej, že ak bude potrebovať pomoc s vybavovaním zdravotnej starostlivosti, vie jej pomôcť. Na to mu matka povedala, že už to vyriešila. Opakovane, neustále rieši matka zmenu mena dieťaťa. Stanovisko otca jednoznačne pozná, on s tým nesúhlasí. Vo všetkom matke pri rozvode vyhovel. Súhlasil s výškou požadovaného výživného, súhlasil s úpravou styku s deťmi, jediná vec, s ktorou nie je ochotný súhlasiť je zmena mena Z.. Opakované nástojčenie matky na tom, aby otec udelil súhlas so zmenou mena už považuje za nátlakové. Na stretnutiach s deťmi do mesiaca november 2018 chodil pravidelne. V prípade, ak na súdom určený termín nemohol, dohodli sa s matkou na náhradnom termíne. Od mesiaca december 2018 bol však pracovne odcestovaný a následne musel ostať v C., kde žije a pracuje pri svojej manželke, keďže sa im narodilo v decembri 2018 dieťa a manželka bola dlhodobo hospitalizovaná v nemocnici. Je pravdou, že stretnutia s deťmi sú maximálne dvojhodinové, keďže sa s nimi stretával od desiatej hodiny podľa rozsudku a od dvanástej hodiny ich matka berie domov na poobedňajší spánok, keďže deti sú ešte maličké. To je dôvod prečo sú stretnutia v tejto dĺžke a nie skutočnosť, že by s deťmi nechcel byť dlhšie. V nemocniciam riešia Z. zdravotný stav a nie jeho meno. To opakovane uvádza a rieši iba jeho matka. Spoločnosť PRO CARE nerešpektuje zákon o mene dieťaťa. Situácie, ktoré opisuje matka v stanovisku, že narúšajú pokoj Z. sa nezakladajú na pravde vychádzajúc z jeho veku, narúšajú pokoj výlučne u matky. Matka uvádza, že sa na Vianoce deťom neozval. Nechápe prečo túto skutočnosť matka uvádza, keďže nikdy s deťmi nekomunikuje ani nekomunikoval telefonicky vzhľadom na ich vek, tak nechápe prečo práve tieto Vianoce očakávala telefonát otca. Čo sa týka darčeka, platí pravidelne na obidve deti súdom určenú sumu, ktorú akceptoval ako sumu, ktorú požadovala platiť ako výživné matka. Túto sumu si určila s prihliadnutím na všetky finančné potreby detí. Matka však zabudla uviesť, že deťom pravidelne na stretnutia nosí darčeky, hračky, trička, autička a podobne. Naposledy na Z. narodeniny v septembri 2018 doniesol darčeky - lega spolu v hodnote 50,- Eur. Na stretnutí s deťmi približne na jeseň 2018 od neho matka opakovane požadovala navýšenie financií, na čo jej oznámil, že predsa platí výživné v jej požadovanej výške, na čo na neho kričala, že je cigán, žije cigánsky život a podobne, čoho svedkom boli samozrejme aj deti. Následne po tomto ataku nechceli už ďalej zotrvať na stretnutí s otcom a chceli ísť domov. Preto, ak matka píše, že deti sa nechcú stretávať s otcom, tak samozrejme, že nie, ak matka na stretnutiach vyvoláva hádky, čoho svedkami sú deti. Matka mu vyčíta, že ju ťahá so zmenou mena len po súdoch. Otec ju po súdoch neťahá. Návrh na zmenu mena podala ona. Matka napísala otcovi, že Z. v živote bude trpieť, pretože otec nesúhlasí so zmenou jeho mena. Uvedené považuje otec za vydieranie zo strany matky. Všetky stanoviská matky a vyjadrenia otca k nim sú len dôkazom toho, že

mali a majú dlhodobu rozdielne názory, čo viedlo aj k rozvodu manželstva. Táto rozdielnosť názorov nie je dôvodom na zmenu mena Z..

11. K vyjadreniu otca sa znova vyjadrila matka. Uviedla, že epilepsia syna Z. vyžaduje pokoj. Otec na základe vlastného rozhodnutia nepozná skutočný stav a problémy akými Z. prechádza. Nemá predstavu ako synovia žijú, čo denne prežívajú. Zároveň matka znova zdôraznila, že otec jej v čase začatia súdneho konania svoj súhlas so zmenou dal aj keď len ústne, ale následne tento svoj súhlas odvolal. Znova uviedla, že otec vedel a stále vie, že syna chcela volať Z. ešte v čase, keď bola tehotná. Z. vie svoje meno prečítať, má 4 roky, nie 3, je veľmi inteligentný a svojmu osloveniu Z. plne rozumie. Je s ním stotožnený a sám sa tak oslovuje. Otec Z. navštívil len jedenkrát a to v deň, keď mu oznámila Z. zdravotný stav. Stretnutie sa uskutočnilo na 5 minút v nemocnici. Od tej doby sa otec informoval o stave syna Z. dvakrát prostredníctvom SMS správy. Tvrdenia otca o záujme stretávať sa so synmi je domnelý. Otec za synmi jednoducho nechodí. Z. videl naposledy v októbri, teda nevidel ho viac ako 6 mesiacov. Syna Z. nevidel už dlhšie. Otec so synmi netrávi toľko času, aby vedel povedať, čo je pre ne vhodné a čo nie, ako žijú, aké majú záujmy. Synov ani nekontaktuje iným spôsobom, napríklad telefonicky. Otec ani matku neinformuje, že na stretnutie so synmi nepríde. Matka rešpektuje pracovisko otca v C., prípadne služobné cesty, ale pokiaľ by otec mal skutočný záujem o synov, tak má snahu uvedené skutočnosti zohľadniť aj v rámci realizácie stykov so synmi. Pokiaľ matka nemá od otca žiadnu informáciu ohľadom iných termínov stretnutí so synmi, nevie v tomto smere ani otcovi poskytnúť súčinnosť. Otec uviedol, že má novú vlastnú rodinu (manželku s dieťaťom), a preto je pre matku nepochopiteľné, že ak svoj hlavný záujem venuje tejto novej rodine, tak napriek tomu stále svoj deklarovaný záujem o synov prezentuje práve takýmto spôsobom a kategorickým nesúhlasom aj keď vie aké problémy to Z. a Z. prináša. Spoločnosť PRO CARE pri ošetrovaní syna rešpektuje jeho názor a že oslovovanie dieťaťa menom, s ktorým je stotožnené napomáha aj jeho psychike pri liečebnom procese. Aj to je jeden z dôvodov, že v rámci zdravotných záznamov uvádzajú Z. dve mená. Otec neuviedol vo svojom vyjadrení žiaden argument, ktorý by svedčil o tom, že zachovanie terajšieho mená syna Z. je v jeho záujme. Len sa vyjadril, že so zmenou mena nesúhlasí bez uvedenia iných dôvodov, ktoré ani uviesť nevie a nemôže, keďže syna Z. nepozná. Matka uviedla všetky dostupné argumenty a dôkazy, ktoré preukazujú, že zmena mena syna Z. je v jeho záujme a žiadnym spôsobom mu táto zmena neublíži. Preto trvá na doterajších vyjadreniach.

12. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 66 Civilného mimosporového poriadku (zákon č. 161/2015 Z.z., ďalej CMP) a § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej C.s.p.) v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 C.s.p. a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 28.05.2018 a zistil, že odvolanie otca nie je dôvodné.

13. Predmetom konania je zmena mena maloletého dieťaťa určená súhlasným vyhlásením rodičov v zmysle Zákona o rodine.

14. Podľa ust. § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní mal. dieťaťa do cudziny, o správe majetku mal. dieťaťa, o štátnom občianstve mal. dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

15. Podľa ust. § 11 ods. 3 písm. a) Zákona o mene a priezvisku č. 300/1993 Z.z., žiadosť o zmenu mena alebo zmenu priezviska maloletého podávajú jeho rodičia, ak sú jeho zákonnými zástupcami ako spoločnú žiadosť. Ak ide o maloletého staršieho ako 15 rokov, musia k žiadosti priložiť jeho písomný súhlas s jeho úradne osvedčeným podpisom. Ak o zmenu mena alebo zmenu priezviska maloletého žiada iba jeden z jeho rodičov, k žiadosti priloží aj písomný súhlas druhého rodiča s jeho úradne osvedčeným podpisom alebo právoplatné rozhodnutie súdu nahrádzajúce jeho súhlas, ak súhlas nedal, alebo ak sa súhlas nedal získať.

16. Podľa ust. § 1 ods. 1 Zákona o mene a priezvisku, každý musí mať meno. Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia, meno dieťaťa sa určuje dohodou rodičov; ak k takejto dohode nedošlo, meno sa určuje rozhodnutím súdu.

17. Podľa ust. § 2 ods. 1 Zákona o mene a priezvisku, každému sa môže spôsobom a za podmienok ustanovených v § 1 určiť viac mien, a to aj cudzojazyčných, navyiac však 3 mená. Pri zápise mena alebo mien (ďalej len „meno“) do matriky sú rodičia povinní poskytnúť matričnému úradu súčinnosť..

18. Podľa ust. § 3 Zákona o mene a priezvisku, štátny občan Slovenskej republiky používa v úradnom styku meno v tvare a poradí uvedenom v matrike v knihe narodení.

19. Podľa ust. § 6 ods. 1 Zákona o mene a priezvisku, zmenu mena alebo zmenu priezviska možno povoliť; najmä ak ide o meno a priezvisko hanlivé, alebo sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Podľa ust. § 8 Zákona o mene a priezvisku, zmena mena alebo zmena priezviska maloletého sa nepovolí, ak by bola v rozpore so záujmom maloletého alebo s § 4 ods. 2 alebo ak by bola v rozpore s právnym poriadkom alebo tradíciou iného štátu, ak štátny občan Slovenskej republiky je tiež štátnym občanom iného štátu.

21. Odvolací súd potom čo sa oboznámil s vyjadrením matky k odvolaniu otca, ktoré nemal v predchádzajúcom konaní k dispozícii, v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil a to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

22. Teda na základe toho, že sa odvolací súd oboznámil s vyjadrením matky možno konštatovať, že v predmetnej veci súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

23. Po oboznámení sa s vyjadrením matky k odvolaniu a ďalších vyjadrení oboch rodičov, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď udelil matke súhlas namiesto otca na podanie žiadosti na zmenu mena maloletého Z. E. na meno Z.. Je zrejmé, že rodičia maloletého dieťaťa sa nevedia zhodnúť na mene pre maloletého syna. Matka už počas tehotenstva bola stotožnená s menom Z.. Matka žije s maloletými deťmi u svojich rodičov. Otec s maloletými deťmi nežije v spoločnej domácnosti, má už novú rodinu i dieťa. Maloletý má reagovať na meno Z.. Toto jeho meno rešpektujú všetci okolo neho, teda v škôlke, aj úrady a nemocnica. Tak ako správne uviedol súd prvej inštancie, maloletý je na toto meno zvyknutý, meno nie je hanlivé ani cudzojazyčné, ktoré by mohlo maloletému v budúcom živote spôsobiť problémy. Menom Z. má oslovovať mal. Z. aj jeho brat Z.. Preto sa javí i podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na všetky dôkazy i vyjadrenia, ktoré sú obsahom spisu, že zmena mena maloletého dieťaťa na meno Z. bude v jeho prospech.

24. Preto odvolací súd podľa ust. § 387 C.s.p. rozsudok potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).